

IMAM PRIJATELI

Imam prijateli što idat koga sum sam
i ^{rybo} ~~ustno~~ leglo na neizvesnosta vijam.

Kade da otidam, kade da zalutam, znam -
nikade od nivo^{sopema}ne ke se skrijam.

Oni se božilak, smea od prsnati kapki,
od vrv na zemjata pa ~~za~~ oblacite vrzani.
Ne ke gi zaglušat vo mene nivnite stapki
vremeto, veterot kon zaborav zabrznani.

No samo eden bezimen me razboluva
što kako kradec go graba moeto breme,
moite koreni gi korne i gi razgoluva,
pa jas se čuvstvuvam deka sum život i vreme.

Imam prijateli, no samo eden taka
i radost nosi i edna svetla maka.
^{Zar da sum no kažen, zar}
~~No što da dagažvam~~ očaj da me feti
^{što negde}
~~do ka~~ zamina i može ne ke se vrati ?